JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED
9 päivänä heinäkuuta 2002 [1]

I Johdanto

1. Komissio vaatii esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 [2] 9, 10 eikä 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole suorittanut kyseisen asetuksen 9 ja 10 artiklassa säädetyssä määräajassa komissiolle yhteisöjen omina varoina 1 484 936 000 000 Italian liiran (ITL) suuruista summaa ja koska se on tämän jälkeen kieltäytynyt suorittamasta tälle summalle saman asetuksen 11 artiklassa tarkoitettua viivästyskorkoa.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

2. Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 [3] 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kunkin jäsenvaltion on hyvitettävä omat varat 10 artiklassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tilille, joka on avattu tätä tarkoitusta varten komission nimissä kyseisen jäsenvaltion valtionvarainhallinnossa tai sen nimeämässä laitoksessa.

Tämän tilin pitäminen on maksutonta."

3. Asetuksen N:o 1552/89 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Alv-varat, täydentävä vara, lukuun ottamatta EMOTR (Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto)-rahoitusvarausta varten varattuja omia varoja, ja tarvittaessa BKTL-rahoitusosuudet tuloutetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä kah-

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.
2 — EYVL L 130, s. 1.
3 — EYVL L 155, s. 1.

destoistaosina summista, jotka tältä osin aiheutuvat talousarviosta, muunnettuina kansallisiksi valuutoiksi varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokursseilla, sellaisina kuin ne on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä."

4. Asetuksen N:o 1552/89 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Asianomaisen jäsenvaltion on maksettava kaikista tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tilille tehtävien tuloutusten viivästyksistä korkoa, jonka korkokanta on kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla eräpäivänä lyhyen aikavälin rahoitukseen sovellettava korkokanta kahdella pisteellä korotettuna. Korkokantaan lisätään 0,25 pistettä kutakin viivästyskuukautta kohden. Korotettua korkokantaa sovelletaan koko viivästyksen ajalta."

5. Alkuperäistä asetusta N:o 1552/89 on muutettu useaan kertaan. Muutokset kodifioitiin asetuksella N:o 1150/2000. Alkuperäisen asetuksen N:o 1552/89 9 artiklan 1 kohta, 10 artiklan 3 kohta ja 11 artikla säilyivät lähes muuttumattomina ja myös niiden numerointi pysyi samana. Komissio viittaa kanteessaan säännöksiin sellaisina kuin ne ovat asetuksessa N:o 1150/2000. Selostan nuo säännökset seuraavaksi. Viittaan tässä ratkaisuehdotuksessani asetuksen N:o 1552/89 säännöksiin, koska kyseinen asetus oli voimassa esillä olevan asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen tapahtumahetkellä.

6. Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kunkin jäsenvaltion on hyvitettävä omat varat 10 artiklassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tilille, joka on avattu tätä tarkoitusta varten komission nimissä kyseisen jäsenvaltion valtionvarainhallinnossa tai sen nimeämässä laitoksessa.

Tämän tilin pitäminen on maksutonta."

7. Asetuksen N:o 1150/2000 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Alv-varat, täydentävä vara, lukuun ottamatta Euroopan maatalouden ohjaus ja tukirahasto (EMOTR)-rahoitusvarausta varten varattuja määriä, lainanantotoimenpiteitä ja lainanannon takuita koskevaa varausta ja hätäapua koskevaa varausta, sekä tarvittaessa BKTL-rahoitusosuudet tuloutetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä kahdes-

toistaosina, jotka tältä osin aiheutuvat talousarviosta, muunnettuina kansallisiksi valuutoiksi varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokursseilla, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa."

8. Asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Asianomaisen jäsenvaltion on maksettava kaikista 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tilille tehtävien tuloutusten viivästyksistä korkoa, jonka korkokanta on kyseisen jäsenvaltion rahamarkkinoilla eräpäivänä lyhyen aikavälin rahoitukseen sovellettava korkokanta kahdella pisteellä korotettuna. Korkokantaan lisätään 0,25 pistettä kutakin viivästyskuukautta kohden. Korotettua korkokantaa sovelletaan koko viivästyksen ajalta."

III Tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

9. Valtiovarainministeri avasi kaksi tiliä presidentin asetuksen nro 321, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella nro 532,[4] nojalla. Ensimmäisen tilin numero on 435/23203, ja se on avattu ministeriön nimissä. Sille talletetaan väliaikaisesti Euroopan yhteisöille tulevat varat. Varat piti siirtää tältä väliaikaiselta siirtotililtä kuukausittain toiselle tilille, jonka numero on 414/23200 ja joka on avattu komission nimissä. Nämä molemmat korottomat tilit ovat sidoksissa toisiinsa, mutta vain jälkimmäinen niistä on asetuksen 9 artiklassa tarkoitettu tili, joka on avattu komission nimissä.

10. Tosiseikkojen tapahtumahetkellä voimassa olleen asetuksen N:o 1552/89 10 artiklan mukaisesti Italian tasavallan olisi pitänyt suorittaa viimeistään 3.6.1996 kesäkuun 1996 osalta 1 486 422 594 526 ITL:n suuruinen summa, joka oli kahdestoistaosa yhteisöjen omista varoista.

11. Ministero del Tesoro, Ragioneria Generale dello Stato (valtiovarainministeriön kirjanpitoyksikkö) kehotti 28.5.1996 [5] Direzione Generale del Tesoroa (valtiova-

4 — Jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisön omilla varoilla 21.4.1970 tehdyn neuvoston päätöksen ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettujen asetusten täytäntöönpanosta 23.12.1970 annetun lain nro 1185 3 §:n nojalla 16.4.1971 annettu tasavallan presidentin asetus nro 321; *Gazzetta Ufficiale* 9.7.1971, nro 145.

5 — 28.5.1996 päivätty kirje nro 142798.

rainhallinto) siirtämään asetuksen N:o 1552/89 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti 1 486 422 594 526 ITL:n suuruisen summan, joka muodostui kesäkuun 1996 alv-varoista ja BKTL-rahoitusosuuksista, tililtä 435/23203 "valtiovarainministeriö — 4.7.1973 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 532 7 §" tilille 414/23200 "EY:n komissio — Omat varat". Kyseisen kirjeen viimeisessä virkkeessä todettiin, että tilisiirron oli tapahduttava ennen 3.7.1996, jotta vältyttäisiin viivästyskorolta.

12. Valtiovarainministeriö ilmoitti tästä tilisiirrosta komissiolle samana päivänä faksilla. [6] Siinä todettiin seuraavaa: "Komission käyttötilille nro 414/23200 on suoritettu 1 486 422 594 526 ITL:n suuruinen kokonaissumma — eräpäivä 3.6.1996".

13. Valtiovarainhallinto antoi 29.5.1996 Tesoreria Centrale dello Staton (valtiokonttori) tehtäväksi siirtää tilillä nro 23203 olevat varat tilille nro 23200 "ETY:n komissio — Omat varat". Tässä toimeksiannossa kirjaimin merkitty summa oli oikein, mutta numeroin merkitystä summasta puuttui numerosarja 422.

14. Seuraavana päivänä, 30.5.1996, valtionkassa kirjoitti tilisiirrosta kuitin, [7] jossa todettiin, että komission tilille oli suoritettu 1 486 594 526 ITL:n suuruinen summa.

15. Valtiovarainhallinto kehotti tämän jälkeen 27.6.1996 valtiokonttoria siirtämään 1 484 936 000 000 ITL:n suuruisen summan tilille nro 23200 "ETY:n omat varat", merkitsemään arvopäiväksi 30.5.1996 ja toteamaan ilmoituksessa seuraavaa: "30.5.1996 päivätyssä kuitissa nro 12912 tarkoitetun 1 486 594 526 ITL:n suuruisen summan täydennys".

16. Samana päivänä eli 27.6.1996 valtiokonttori kirjoitti kuitin, [8] jossa todettiin, että komission tilille oli suoritettu 1 484 936 000 000 ITL:n suuruinen sum-

6 — 28.5.1996 lähetetty faksi nro 9835.

7 — Kuitti nro 12912, lomake 80 T.

8 — Kuitti nro 16817, lomake 80 T.

ma, jonka arvopäivänä oli 30.5.1996 ja josta ilmoitettiin seuraavaa: "30.5.1996 päivätyssä kuitissa nro 12912 tarkoitetun 1 486 594 526 ITL:n suuruisen summan täydennys".

17. Komissio katsoi, että Italian pankin touko- ja kesäkuuta 1996 koskevista tiliotteista (lomake 56 T) kävi ilmi, että tilillä nro 23200 "ETY:n omat varat" oli 30.5.1996 vain 1 486 594 526 ITL:n suuruinen summa eikä 1 486 422 594 526 ITL:n suuruista summaa ja että loppusumma suoritettiin vasta 27.6.1996, joten Italian tasavalta ei ollut noudattanut neuvoston asetusta N:o 1150/2000, eikä erityisesti kyseisen asetuksen 9 ja 10 artiklaa, koska se ei ollut suorittanut komissiolle ajoissa koko säädettyä määrää. Komissio päätti näin ollen soveltaa asetuksen N:o 1552/89 11 artiklaa.

18. Komissio vahvisti asetuksen 11 artiklan nojalla viivästyskorkoprosentiksi 10,24, se totesi, että puuttuva summa oli maksettu 24 päivää myöhässä ja että näin ollen viivästyskorkona oli maksettava 9 970 980 092 ITL:n suuruinen summa. Komissio kehotti 28.11.1996 päivätyllä kirjeellä Italian viranomaisia suorittamaan sille kyseisen summan.

19. Italian valtiovarainministeri kieltäytyi noudattamasta komission vaatimusta.[9] Hän totesi, ettei kesäkuun osalta erääntynyttä kokonaissummaa ollut suoritettu komissiolle myöhässä. Kyseessä oli ainoastaan valtiovarainhallinnon sisäisessä kirjanpidossa tapahtunut materiaalinen virhe.

20. Komissio lähetti 15.11.1999 perustellun lausunnon, jossa se kehotti toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa. Koska Italian hallitus ei ollut ryhtynyt mihinkään toimiin, komissio nosti 29.9.2000 nyt esillä olevan kanteen.

IV Osapuolten näkemykset

21. Komissio toteaa, että Italian pankin tiliotteista käy ilmi, että osa säädetystä summasta oli siirretty 30.5.1996 tilille nro 23200 "ETY:n omat varat", mutta että loppusumma suoritettiin vasta 27.6.1996. Se toteaa, että ainoastaan sellainen täsmällinen kirjanpidollinen asiakirja, josta käy selvästi ja kiistatta ilmi, että omat varat

9 — 30.1.1997 päivätty kirje.

on suoritettu säädetyissä määräajoissa, voivat toimia näyttönä siitä, että omat varat ovat todella olleet komission käytettävissä. Esillä olevassa asiassa tiliotteista ja kuitista nro 12912 käy ilmi, ettei koko kyseistä summaa ole suoritettu ajoissa. Italian hallituksen esittämiä muita asiakirjoja ei voida hyväksyä näyttönä päinvastaisesta.

22. Komissio katsoo myös, että jäsenvaltiot eivät voi vedota taannehtivin arvopäivin toteutettuihin oikaisuihin, niin kuin Italian valtiovarainministeri on tehnyt 27.6.1996. Ensiksikin taannehtivin arvopäivin tehdyssä tilisiirrossa ei ole järkeä järjestelmässä, jossa käytetään korottomia tilejä, kuten komission nimissä "omia varoja" varten avattu tili, ja toiseksi taannehtivasti tehtyjen kirjanpidollisten oikaisujen hyväksymisestä seuraisi, että viivästyskoron suorittamisvelvollisuus tulisi merkityksettömäksi.

23. Italian hallitus huomauttaa, että kun talousarviossa vahvistettu summa oli suoritettu omina varoina siirtotilille, se ei tosiasiassa ollut enää Italian valtion käytettävissä, koska kansallisen lainsäädännön mukaan tilillä nro 23203 olevia varoja ei voida siirtää muualle kuin yhteisöjen käyttöön.

24. Vuoden 1996 toukokuun puolivälissä siirtotilille suoritettiin 2650 miljardia ITL, joten tällä tilillä oli huomattavasti enemmän varoja kuin oli tarpeen.

25. Heti kun varat oli siirretty siirtotililtä komission tilille, komissiolle ilmoitettiin tästä faksilla. Italian hallitus katsoo, että varat olivat tosiasiassa komission käytettävissä, kun otetaan huomioon edellä mainittu tilisiirto tilille nro 23203 sekä se, että komissiolle ilmoitettiin sille tulevien omien varojen täsmällinen määrä.

26. Italian hallitus katsoo, että toukokuun lopussa tehdyt tilisiirrot on toteutettu asianmukaisesti, vaikka summan numeromäärä olikin viimeisessä tapauksessa ilmoitettu virheellisesti. Se toteaa, että Italiassa voimassa olevan yleisen oikeusperiaatteen mukaan kirjaimin ilmoitettu määrä

on ratkaiseva, jos kirjaimin ja numeroin ilmoitetut määrät eroavat toisistaan.

27. Italian hallitus toteaa, että koska kysymys on virheellisistä tilisiirroista kahden sellaisen korottoman käyttötilin välillä, jotka kuuluvat saman viranomaisen alaisuuteen, ja koska kyseiset varat on varattu samaa tarkoitusta varten, määrän numerotiedoissa tapahtunut virhe on pelkkä materiaalinen virhe, jolla on ollut pelkästään sisäistä vaikutusta, ja se on yleensä oikaistavissa ilman että sillä on ulkoisia vaikutuksia toimen säännönmukaisuuteen.

28. Italian hallitus toteaa taannehtivasta arvopäivästä, ettei kyseessä ole kirjanpidollinen manipulointi, vaan että se on kirjanpito- ja pankkimaailmassa yleinen tapa oikaista esillä olevan kaltainen virhe.

29. Italian hallitus toteaa lisäksi, ettei komissiolle ole aiheutunut mitään vahinkoa, ettei Italian valtio ole saanut mitään etua ja että komissio olisi voinut niin vaatiessaan saada välittömästi koko summan käyttöönsä siitä huolimatta että tilillä nro 23200 ei ollut katetta, koska tilille nro 23203 siirretyt varatut varat olivat sen käytettävissä.

V Arviointi asiasta

30. Asetuksen 9 artiklasta ja 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä alakohdasta seuraa jäsenvaltiolle velvollisuus tulouttaa kyseiset summat kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä komission tilille. Jos tilisiirto tapahtuu liian myöhään, summalle on asetuksen 11 artiklan mukaan suoritettava viivästyskorkoa.

31. Esillä olevassa asiassa on selvitettävä, olivatko Italian viranomaiset suorittaneet 3.6.1996 mennessä varat tilille nro 23200, joka on asetuksen 9 artiklassa tarkoitettu tili, siten, että varat olivat myös tosiasiallisesti komission käytettävissä.

32. Italian viranomaisten 28.5.1996 komissiolle lähettämästä faksista käy ilmi, että tämä oli niiden tarkoitus. Tämän tarkoituksen seurauksena käynnistettiin Italian hallinnon sisäinen menettely, jossa tapahtui virhe, kun kyseiseen tilisiirtolo-

makkeeseen numeroin ilmoitettu määrä oli kirjoitettu väärin. Tämä virheellinen määrä kirjoitettiin myös myöhempään lomakkeeseen (kuitti nro 12912), jossa ilmoitettiin sekä kirjaimin että numeroin liian pieni määrä. Huomattuaan tämän virheen Italian viranomaiset tekivät uuden tilisiirron ja kirjoittivat uuden kuitin. Tämä oikaisutoimi toteutettiin taannehtivin vaikutuksin.

33. Italian hallitus katsoo, että 28.5.1996 lähetetty faksi on ratkaiseva sen osoittamiseksi, että komissiolla oli varat ajoissa käytettävissään, ja että muut asiakirjat olivat sisäisiä ilmoituksia. Komissio sitä vastoin katsoo, että sen käytettävissä olleet, täysin todistusvoimaiset kirjanpidolliset asiakirjat osoittavat päinvastaista. Näistä asiakirjoista käy sen mukaan ilmi, että varat on suoritettu liian myöhään.

34. Yhdyn tähän komission näkemykseen. Toisin sanoen Italian hallitus ei ole näyttänyt, että komissiolla olisi ollut 3.6.1996 tosiasiallisesti käytettävissään koko säädetty määrä. 28.5.1996 lähetetystä faksista käy ilmi pelkkä tarkoitus, mutta siitä ei seuraa, että omat varat oli myös tosiasiallisesti tuloutettu 3.6.1996 mennessä. Myöskään 29.5.1996 annettu toimeksianto varojen siirtämiseksi siirtotililtä komission tilille ei osoita, että asianmukainen summa olisi suoritettu komission tilille ajoissa. Italian pankin tiliotteista ja 30.5.1996 kirjoitetusta kuitista käy päinvastoin ilmi, että omien varojen koko summaa ei ollut suoritettu komissiolle kesäkuun alussa. Italian hallituksen toteamusta, että tilillä nro 23203, joka oli nk. siirtotili, oli riittävästi varoja ja että komissiolla oli koko säädetty summa käytettävissään, ei myöskään voida hyväksyä. Tämä tili on vain ministeriön eikä komission nimissä. Kyseisellä tilillä olevat varat eivät näin ollen olleet komission käytettävissä.

35. Edellä esitetystä seuraa, että varat eivät olleet komission käytettävissä 3.6.1996 ja että Italian tasavalta ei ole noudattanut ajoissa asetuksen N:o 1150/2000 9 ja 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

36. Kuten komissio on perustellusti todennut, velvollisuus vahvistaa yhteisön omat varat, velvollisuus tulouttaa nämä varat

säädetyssä määräajassa komission tilille ja velvollisuus suorittaa viivästyskorkoa liittyvät erottamattomasti yhteen. [10] Jos tilille piti suorittaa varat tiettyyn päivään mennessä — esillä olevassa asiassa 3.6.1996 — ja jos tämä summa ei tuona päivänä ole tilillä, asetuksen 11 artiklaa sovelletaan automaattisesti. Tästä automaattisesta soveltamisesta seuraa, että liian myöhään tuloutetusta summasta on suoritettava viivästyskorkoa riippumatta siitä, miksi summa on maksettu myöhässä komission tilille. [11] Yhteisön lainsäätäjä on tietoisesti halunnut säätää tällaisen seuraamuksen jäsenvaltioille, joka eivät noudata velvoitteitaan.

37. Esillä olevaan asiaan ei myöskään liity sellaisia seikkoja, joiden perusteella asetuksen automaattisesta sovellettavuudesta olisi tehtävä poikkeus. Vilpittömällä mielellä tai sillä, ettei kyseessä ole tahallinen rikkominen, ei ole merkitystä, [12] eikä kyseessä ole myöskään ylivoimainen este tai tulkintariita. Viimeksi mainitun osalta asetuksen sanamuoto on selvä. Esillä olevassa asiassa on tapahtunut materiaalinen virhe. Tämä virhe on sellainen, ettei Italian hallitus voi vapautua velvollisuudestaan suorittaa asetuksessa säädettyä viivästyskorkoa.

38. Lopuksi huomautan vielä, että Italian hallituksen toteamuksella, jonka mukaan komissiolle ei ole aiheutunut vahinkoa, ei ole merkitystä asian kannalta. Se, että jäsenvaltio ei noudata yhteisön oikeuden tietyn oikeussäännön mukaista velvoitetta, merkitsee jo sinänsä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, ja sillä seikalla, ettei tästä laiminlyönnistä ole aiheutunut negatiivisia seurauksia, ei ole merkitystä. [13] Väite, jonka mukaan asiassa ei ole aiheutunut mitään vahinkoa, ja jolla ei ole merkitystä asian kannalta, ei myöskään pidä paikkaansa. Komissiolla ei ollut varoja käytettävissään tiettynä päivänä, eikä se voinut tehdä niillä esimerkiksi sijoituksia.

39. Taannehtivasti tehdyllä oikaisulla ei myöskään saada aikaan, että komissiolla olisi ollut varat käytettävissään 3.6.1996, vaikka jätettäisiinkin huomiotta se, että arvopäivän oikaisemisessa taannehtivasti ei ole järkeä korottomien tilien osalta. Lopuksi on todettava, ettei myöskään sillä väitteellä ole merkitystä asian kannalta, ettei Italian tasavalta ole voinut saada mitään etua varojen liian myöhään toteutetusta tulouttamisesta. Tällä ei voida perustella sitä, ettei Italian tasavalta ole noudattanut 3.6.1996—27.6.1996 asetuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

10 — Asia C-96/89, komissio v. Alankomaat, tuomio 16.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2461, 38 kohta).

11 — Komissio viittaa tämän osalta asiassa 54/87, komissio v. Italia, 22.2.1989 annettuun tuomioon (Kok. 1989, s. 385, 12 kohta).

12 — Asia 93/85, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 18.12.1986 (Kok. 1986, s. 4011, 34 ja 37 kohta).

13 — Asia C-348/97, komissio v. Saksa, tuomio 15.6.2000 (Kok. 2000, s. I-4429, 62 kohta).

VI Ratkaisuehdotus

Edellä esitetyn perustella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 1150/2000, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole suorittanut ensiksi mainitun asetuksen 9 ja 10 artiklassa säädetyssä määräajassa komissiolle omina varoina 1 484 936 000 000 ITL:n suuruista summaa ja koska se on tämän jälkeen kieltäytynyt maksamasta tälle summalla saman asetuksen 11 artiklassa tarkoitettua viivästyskorkoa

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.